

## Nezlobte se, rodičové

♩=168

Ne-zlob - te se, ro - di - čo - vé, že já se stá - le tou -  
hle - dám so - bě po - tě - še - ní, kte - ré já do ma ne -

lám,  
mám.

Až já si po - tě - še - ní naj - du, tak

ja - ko vy je má - te, (je má - te,) pak bu - du do - ma se - dá -

vat, ja - ko vy se - dá - vá - te.

1.

2.

te.

2. Vyšel jsem si na procházku v neděli odpoledne,  
spatřil jsem tam hezkou dívku usmála se na mě.  
[:Já jsem jí podal pravou ruku, ona mě obě dvě,  
obráťte se oči černé, obraťte se na mě.:]
3. Já se na tě neobřítím, ty jsi šelma zrádce,  
připravils mně o věneček, v té naší zahrádce.  
[:V té naší záhradce zelené, kde rozmaryna kvete,  
když jsi mi dal pár hubiček, co tomu máti řekne.:]